

Jóan Hendrik Djurhuus, skipari á Skansatanga:

Fiskurin er komin aftur

Eftir Jústinus Eidesgaard
Myndir Kalmar Lindenskov

– Tað er onki samsvar millum at vit eru skerdir niður í helvt, orsakað av kvotunum, og tað sannroynd, at fiskur er komin aftur á grunnin, sigur hesin royndi skiparin

Trolaraflotin liggur og mánamorgunin lógu allir teir trolarar sum hoyra heima í Havnini við vestaru bryggju. Tómligt var á havnalagnum. Tú sá ikki skip landa, tú sá ikki truckar koyra, tú hoyrði ikki skramblið av fiskakøssum, ein ódámiligur friður í allarbestu fiskitíð.

Klokkan er farin av níggju mánamorgun og umborð á Skansatanga gongur skiparin Jóan Hendrik Djurhuus. Skansatangi hevur verið hansara arbeiðspláss seinastu fimm árin. Í morgun er friðaligt, alt er avskalkað. Høvuðsmaskinan gongur ikki. Skansatangi bíðar eftir at sleppa út aftur til fiskin sum hevur verið ørgrynni til av í ár.

Niður í helvt

Hvussu er tykkara stóðan aftaná at kvotuuppskotið varð samtykt fríggjadagin?

– Eg sitíð við tølunum her. Vit eru skornir niður við eini helvt. Vit samtróla við Columbus. Hesi seinastu árin hava báðir bátarnir tilsamans fiskað millum 1700 og 1900 tons. Sambært níggju lóginum um kvotur fær Skansatangi 480 tons um árið. Columbus fær tað sama. Vit eru skornir niður í helvt, vit kunnu fiska 960 tons tilsamans í ár, sigur Jóan Hendrik Djurhuus, skipari.

– Um vit rokna veruleikakent upp á fiskaprísirnar, so kunnu vit neyvan rokna við at fáa meir enn tríggar

krósur fyri upsan í meðal í ár. Vit fáa møgulega níggju krónur fyri toskin og tað sama fyri hýsuna, kanska fáa við seks krónur fyri kiloíð av kongafiski. Við okkara kvotu, og hesum prísnum, fer manningin ikki at vinna meir enn 51.000 krónur í ár. Tað er lítið at liva av, sigur Jóan Hendrik Djurhuus.

– Tá manningin vinnir so lítið, so sigur tað seg sjálvt, at so verður lítið eftir til skipið. Hóast kvoturnar eru minkaðar niður í eina helvt, so er eins dyrt at reka skipið. Oljuprísurin er ikki farin niður í eina helvt, sigur Jóan Hendrik Djurhuus.

Skerdir hóast fiskurin er komin aftur

– Tey fimm árin eg hava verið við Skansatanga hava vit fiskað somu nøgd, tað hevur kanska verið eitt sindur frægari hvørt árið. Men ár eru tekin bæði í sól og mána fyri at fiskurin er komin aftur. Tað er alt sum talar fyri at meira fiskur er á grunninum, sigur hann.

Kann orsøkin ikki verða, at tit eru vordnir dugnaligari at fiska og at tit hava fingið betri trol?

– Vit skræða minni, men talan er eisini um vøsktur í stovnunum.

– Frá hálvum januar og fyrstu vikuna av februar var nógvur toskur at fáa á fugloyarbankanum. Vit gjørdu tveir túrar. Annar vardi í 10 dagar og tá landaðu vit 145.000 pund. Her var næstan bara talan um tosk og hýsu, bert 10 prosent var upsi. Næsta túrin vóru vit úti í seks dagar, tá fingið vit 120.000 pund av toski og hýsu, sigur

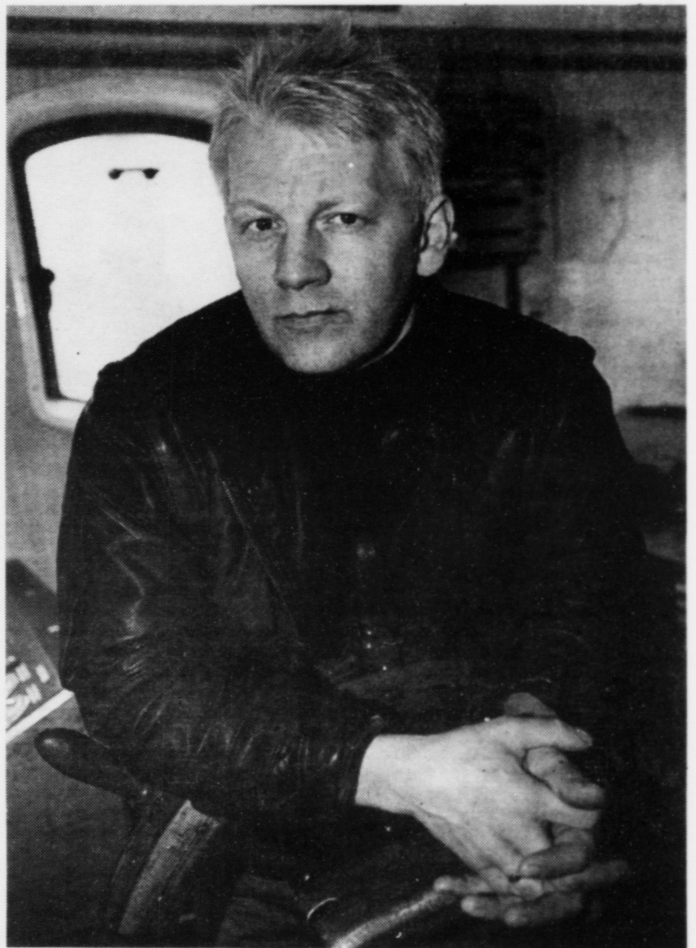
Jóan Hendrik Djurhuus.

– Samstundis sum toskarókið var, fingið bátar nógvan upsa á Nólsoyarbankanum. Síðan upsin tók seg upp í holinum hevur verið samanhangið gott fiskari, ja, rættuligt rok. Undanfarin ár hevur tað verið soleiðis, at trolarnir hava rent seg í eina upsatorvu og hava havt rokfishar í einar tveir dagar og so hevur verið líðugt. Í ár er ørvísi. Upsin tekur seg upp alla staðni og bátarnir fáa fisk yvir eitt nógv strørrí økið. Tað er eisini væl meira uppið av toski og hýsu. Í mínum hugaheimi er ongin ivi, tað eru broytingar í sjónum í ár, broytingar til ta betra, sigur Jóan Hendrik Djurhuus.

Fiskifrøðingarnir siga, at stóðan hjá fiskastovnunum er sera vánalig. Neyðugt er at skerja veiðuna munandi. Trýr tú fiskifrøðingunum?

– Eg ivist onga løtu í, at fiskifrøðingarnir hava sítt at ganga eftir, tá teir rokna stóðuna hjá fiskastovnunum út. Eg kann bara úttala meg um tann fisk sum kemur á dekkið. Tað sum farið er av árinum hevur sæð ljósari út við tí sum er komið á dekkið, sigur Jóan Hendrik Djurhuus.

– Herfyri var tað soleiðis, at fekk tú ikki upsa við

Jóan Hendrik undrast at nú fiskurin er komin á grunnin verða trolarnir skerdir